

ผลของการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ
ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสุวรรณนิมิต
THE EFFECTS OF USING SPELLING THAI LANGUAGE EXERCISES
OF PRATOMSUKSA 1 STUDENTS OF WATSUWANNIMIT SCHOOL

อัจฉรา ศรีธารา
6113101011

วิจัยในชั้นเรียนนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชาการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพครู 2
(EDU 513)
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาวิชาชีพครู
วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

ผลของการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ
ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสุวรรณนิมิต

THE EFFECTS OF USING SPELLING THAI LANGUAGE EXERCISES
OF PRATOMSUKSA 1 STUDENTS OF WATSUWANNIMIT SCHOOL

อัจฉรา ศรีธำรา
6113101011

วิจัยในชั้นเรียนนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชาการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพครู 2
(EDU 513)
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาวิชาชีพครู
วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

ชื่อเรื่อง	ผลของการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสุวรรณนิมิต
ผู้วิจัย	อัจฉรา ศรีธำรา
ที่ปรึกษาวิจัย	อาจารย์มุกดาวรรณ พลเดช และอาจารย์ปัญฑรษา อุ่นเลิศ
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ ที่มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม กับจำนวนนักเรียนทั้งหมด กับจำนวนร้อยละ 80 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด 3) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสุวรรณนิมิต ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 คน โดยนำคะแนนการทดสอบอ่านสะกดคำจากบัญชีค่าพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำมาวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีเครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ แบบบันทึกคะแนนการอ่านสะกดคำ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีประสิทธิผล t-test dependent samples

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 6 คน มีคะแนนเฉลี่ยก่อนใช้แบบฝึกทักษะเท่ากับ 15.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.00 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด และมีคะแนนเฉลี่ยหลังใช้แบบฝึกทักษะเท่ากับ 17.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.80 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ เท่ากับ 0.47 นั่นคือ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กิตติกรรมประกาศ

รายงานฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้เพราะความกรุณาอย่างยิ่งจากผู้เชี่ยวชาญและผู้ให้คำปรึกษาทุกท่านได้ให้คำแนะนำช่วยเหลือและให้คำปรึกษาอย่างดียิ่ง ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์มุกตาวรรณ พลเดช อาจารย์ปัญญพรสา อุ่นเลิศ อาจารย์ที่ปรึกษา และนางสาวกษิรา พุทธิรักษา ครูพี่เลี้ยง ที่ได้กรุณาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องและให้คำแนะนำในการเขียนรายงานการวิจัยในครั้งนี้ รวมทั้งบุคคลที่ผู้วิจัยอ้างอิงทางวิชาการ ที่ปรากฏในบรรณานุกรม

ขอขอบพระคุณ คณะผู้บริหาร คณะครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนวัดสุวรรณนิมิตทุกท่าน ที่คอยช่วยเหลือด้านการค้นคว้าหาข้อมูลและเป็นกำลังใจเสมอมา นอกจากนี้ยังมีผู้ที่ให้ความช่วยเหลืออีกหลายท่าน ซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถกล่าวในที่นี้ได้ทั้งหมด จึงขอขอบพระคุณทุกท่านเหล่านั้นไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

เหนือสิ่งอื่นใดคุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญู กตเวทิต่อบิดามารดา ตลอดจนบูรพาจารย์ที่ให้การศึกษา อบรม สั่งสอน ให้สติปัญญาและคุณธรรมอันเป็นเครื่องชี้ทางความสำเร็จในชีวิต

อัจฉรา ศรีธรา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญตาราง	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	2
สมมติฐานการวิจัย	2
ขอบเขตการศึกษา	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	2
ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย	3
กรอบแนวคิดการวิจัย	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	5
การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำ	11
การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	21
ประชากร	21
แบบแผนการวิจัย	21
ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล	21
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	22
การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ	22

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	23
ระยะเวลาในการทดลอง	24
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	25
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	27
สรุปผล	27
อภิปรายผล	28
ข้อเสนอแนะ	28
บรรณานุกรม	29
ภาคผนวก	32
ประวัติผู้วิจัย	43

	หน้า
ตารางที่ 4.1 ผลการทดสอบอ่านสะกดคำ	25
ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและผลการทดสอบค่าที่	26

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นมรดกที่สำคัญของชาติไทย เป็นเครื่องแสดงถึงความเจริญงอกงามทางวัฒนธรรม เป็นที่ภาคภูมิใจของคนไทยมาช้านานและภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติไทยที่จำเป็นในการสื่อสารของมนุษย์ ซึ่งในการสอนภาษาไม่ว่าภาษาใด ต้องเน้นการสอนทักษะเบื้องต้น คือการฟัง พูด อ่านและเขียนเพราะถือว่าทักษะทางภาษาดังกล่าว เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดในการดำรงชีวิต ซึ่งการอ่านก็เป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งในการแสวงหาความรู้ การรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้อง จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนอ่านอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี ทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญและความรู้กว้างขวางด้วย ดังนั้นการที่นักเรียนจะเป็นผู้อ่านที่ดีจึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่ครูเป็นผู้จัดเตรียมให้ อีกทั้งยังต้องผสมผสานกับความสนใจของผู้อ่าน เพื่อเป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้นักเรียนได้อ่านอย่างสม่ำเสมอ ทำให้ในการจัดการเรียนการสอนจึงต้องมุ่งฝึกฝนให้นักเรียนเกิดทักษะการอ่านซึ่งต้องอาศัยการฝึกฝนการอ่านสะกดคำ เพื่อที่นักเรียนสามารถอ่านหนังสือต่าง ๆ ได้อย่างคล่องแคล่วและรวดเร็ว การฝึกทักษะดังกล่าว จึงจำเป็นที่จะต้องอาศัยแบบฝึกเพื่อให้นักเรียนได้ทบทวนเนื้อหาที่เรียนรู้อย่างสม่ำเสมอเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และช่วยเพิ่มทักษะความชำนาญและฝึกกระบวนการคิดให้มากขึ้น และเป็นการฝึกฝนในสิ่งที่นักเรียนยังบกพร่องอยู่ ให้เกิดการพัฒนาขึ้นตามความสามารถของนักเรียนแต่ละบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ

จากการที่ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ยังประสบปัญหาในเรื่องการขาดทักษะการอ่าน ซึ่งเป็นทักษะที่มีความสำคัญ เหตุอาจเนื่องมาจากไม่ได้รับการส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง ทำให้นักเรียนไม่สามารถอ่านคำได้ถูกต้องและแม่นยำ สาเหตุดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะทำการศึกษาผลของการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อที่จะนำไปพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2. เพื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ ที่มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม กับจำนวนนักเรียนทั้งหมด กับจำนวนร้อยละ 80 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

3. ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3. สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสุวรรณนิมิต มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ สูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ

4. ขอบเขตการศึกษา

ประชากร

นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสุวรรณนิมิต ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 คน

ตัวแปร

ตัวแปรอิสระ : แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ

ตัวแปรตาม : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เนื้อหาที่ใช้สอน

คำพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

แบบฝึก หมายถึง เครื่องมือในการเรียนรู้ที่ครูสร้างขึ้นให้นักเรียนได้ทบทวนเนื้อหาที่เรียนรู้มาแล้วเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ ช่วยเพิ่มทักษะความชำนาญ ฝึกกระบวนการคิดให้มากขึ้นและเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

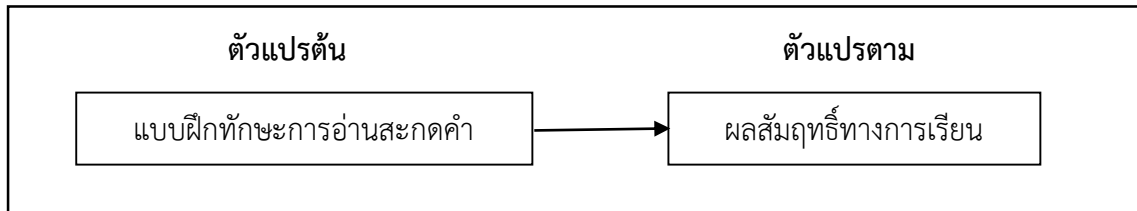
การอ่านสะกดคำ หมายถึง การอ่านโดยนำพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์และตัวสะกด มาประสมเป็นคำอ่าน ซึ่งวัดผลได้จากการให้นักเรียนอ่านสะกดคำจากคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสุวรรณนิมิต ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 คน

6. ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสุวรรณนิมิต มีทักษะการอ่านภาษาไทยที่ดีขึ้น
2. เป็นการสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนในรายวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

7. กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษา ผลของการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสุวรรณนิมิต ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2. การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำ

- 2.1 ความหมายของการอ่าน
- 2.2 ความสำคัญของการอ่าน
- 2.3 หลักการอ่านสะกดคำ

3. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทย

- 3.1 ความหมายของแบบฝึกทักษะ
- 3.2 ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ
- 3.3 ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี
- 3.4 หลักการสร้างแบบฝึกทักษะ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต

3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

มาตรฐานและสาระการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ 2. บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน	การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วยคำพื้นฐาน คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า 600 คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ใน กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย - คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ
	3. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 4. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน 5. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - นิทาน - เรื่องสั้นๆ - บทร้องเล่นและบทเพลง - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	6. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	การอ่านหนังสือตามความสนใจเช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	7. บอกความหมายของเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์สำคัญที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน	การอ่านเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ประกอบด้วย - เครื่องหมายสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน - เครื่องหมายแสดงความปลอดภัยและแสดงอันตราย
	8. มีมารยาท ในการอ่าน	มารยาทในการอ่านเช่น - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	2. เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่ายๆ	การเขียนสื่อสาร - คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน - คำพื้นฐานในบทเรียน - คำคล้องจอง - ประโยคง่ายๆ
	3. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน เช่น - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่และบุคคล

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	1. ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่ายๆ และปฏิบัติตาม	การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ คำสั่งง่ายๆ
	2. ตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง 3. พุทธแสดงความคิดเห็นและความรู้สึก จากเรื่องที่ฟังและดู	การจับใจความและพุดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้ และความบันเทิงเช่น - เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก - นิทาน - การ์ตูน - เรื่องขบขัน
	4. พุทธสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์	การพุดสื่อสารในชีวิตประจำวันเช่น - การแนะนำตนเอง - การขอความช่วยเหลือ - การกล่าวคำขอบคุณ - การกล่าวคำขอโทษ
	5. มีมารยาทในการฟัง การดู และการ พุด	มารยาทในการฟังเช่น - ตั้งใจฟัง ตามองผู้พุด - ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง - ไม่ควรรนำอาหารหรือเครื่องดื่มไป รับประทานขณะที่ฟัง - ให้เกียรติผู้พุดด้วยการปรบมือ - ไม่พุดสอดแทรกขณะที่ฟัง มารยาทในการดู เช่น - ตั้งใจดู - ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวนสมาธิ ของผู้อื่น มารยาทในการพุด เช่น - ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพ เหมาะสมกับ กาลเทศะ - ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล - ไม่พุดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพุด

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา

และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	1. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และเลขไทย	พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เลขไทย
	2. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา การผันคำ ความหมายของคำ
	3. เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่าย ๆ	การแต่งประโยค
	4. ต่อดคล้องจองง่ายๆ	คำคล้องจอง

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	1. บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก	วรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก เช่น - นิทาน - เรื่องสั้นง่ายๆ - ปริศนาคำทาย - บทร้องเล่น - บทอาขยาน - บทร้อยกรอง - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน
	2. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองตามความสนใจ	บทอาขยานและบทร้อยกรอง - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

2. การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำ

2.1 ความหมายของการอ่าน

นิรันดร์ สุขปรีดี (2540 : 1) ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านคือ การเข้าใจความหมายของตัวละคร หรือสัญลักษณ์ ซึ่งจะต้องอาศัยความสามารถในการแปลความ การตีความ การขยายความ การจับใจความสำคัญและการสรุปความ

เรวดี อาษานาม (2537 : 77-78) ได้ให้ความหมายของการอ่าน ดังนี้

การอ่าน หมายถึง กระบวนการในการแบ่งความหมายของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่มีการจัดบันทึกอย่างมีเหตุผลและเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน ตลอดจนการพิจารณาเลือกความหมายที่ดีที่สุดขึ้นไปใช้เป็นประโยชน์ด้วย จะเห็นได้ว่าการอ่านไม่ใช่การรับเอาความคิดจากหนังสือที่อ่านเฉยๆ

ผู้อ่านไม่ใช่ผู้รับแต่เป็นผู้กระทำ สรุปได้ว่าเป็นผู้ใช้ความคิดไตร่ตรองเรื่องราวที่ตนเองอ่านเสียก่อนแล้วจึงรับเอาใจความของเรื่องที่ตนอ่านไปเก็บไว้หรือนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อไป ดังนั้นหัวใจของการอ่านจึงอยู่ที่การเข้าใจความหมายของคำ

การอ่านในโรงเรียนประถมที่ปรากฏก็คือการที่ครูให้นักเรียนคนหนึ่งอ่านประโยคหรือข้อความนำแล้วให้คนอื่นๆ อ่านตาม ผู้อ่านนำตั้งใจอ่านให้เสียงดังได้ยินทั่วทั้งชั้นเพื่อเพื่อนจะอ่านตามได้ถูก ผู้อ่านตามมีหน้าที่อ่านอย่างเดียว ตาอาจจะมองสิ่งต่าง รอบตัวหุ้่งเพื่อนคุย ฯลฯ อ่านแล้วจำไม่ได้และไม่รู้ความหมายของข้อความที่อ่าน ถ้าวิเคราะห์ตามความหมายข้างต้นแล้ว ลักษณะแบบนี้ยังไม่เรียกว่าอ่านได้อย่างสมบูรณ์

การที่คนเราจะอ่านหนังสือได้เร็วหรือช้าขึ้น องค์ประกอบอย่างหนึ่งของการอ่านคือ การเคลื่อนไหวสายตาในการอ่านและเข้าใจความหมายอย่างถ่องแท้ ในการอ่านจะต้องมีการฝึกอยู่เสมอและถูกต้องตามวิธีการด้วย

ความเข้าใจความหมายของการอ่านมีความหมายต่างๆ กัน เมื่อเอ่ยถึงการอ่านต้องมีความเข้าใจมาเกี่ยวข้องคือ เข้าใจในถ้อยคำที่อ่าน เช่น ถ้ามีเด็กเห็นคำว่า กา แล้วเปล่งเสียงว่ากา ก็เข้าใจว่าเป็นการอ่าน เช่นนี้เป็น การเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง เพราะเด็กอาจไม่เข้าใจ กา ที่เปล่งเสียงออกมานั้น หมายถึง นกชนิดหนึ่งที่มีสีดำ ร้อง กา กา กา หรืออาจหมายถึง กาที่ใช้ในการต้มน้ำ หรืออาจไม่เข้าใจทั้งสองความหมายก็ได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงยังไม่เรียกว่าการอ่าน แต่เป็นเพียงการเปล่งเสียงเท่านั้น ดังนั้นสิ่งที่นักเรียนควรเข้าใจกับ ความหมายของการอ่าน ถ้าเป็นการอ่านที่ต้องเข้าใจความหมายของคำ ซึ่งจะทำให้ นักเรียนสามารถอ่านเรื่องและสรุปเรื่องให้ถูกต้อง

ประทีป วาทิกทินกร (2542 : 2) ได้ให้ความหมายของการอ่าน คือ การรับรู้ข้อความในข้อเขียนของตนเอง และของผู้อื่น รวมทั้งการรับรู้เครื่องหมายสื่อสารต่างๆ เช่น เครื่องหมายจราจร และเครื่องหมายที่แสดงในแผนภูมิต่างๆ

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543 : 2) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านเป็นลำดับขั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความและเรื่องราวของสารที่ผู้อื่นสามารถบอกความหมายได้

วรรณิ โสมประยูร (2544 : 121) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์โดยแปลออกเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกันและผู้อ่านสามารถนำความหมายนั้นๆ ไปใช้ประโยชน์ได้

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2545 : 1) ได้ให้ความหมายของการอ่านคือความเข้าใจในสัญลักษณ์ เครื่องหมาย รูปภาพ ตัวอักษร คำและข้อความที่พิมพ์หรือเขียนขึ้นมา

ราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 1) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า หมายถึง การอ่านตามตัวหนังสือ การออกเสียงตามตัวหนังสือ การดูหรือเข้าใจความจากหนังสือ สังเกตหรือพิจารณาดูเพื่อให้เข้าใจ การคิด การนับ

ฉวีลักษณ์ บุญกาญจน์ (2547 : 3) ได้ให้ความหมายของการอ่าน คือ การบริโภคคำที่ถูกเขียนออกมาเป็นตัวหนังสือหรือสัญลักษณ์ โดยมีกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่เริ่มจาก “แสง” ที่ถูกสะท้อนมาจากตัวหนังสือ ผ่านเลนส์นัยน์ตาและประสาทตา เข้าสู่เซลล์สมองไปเป็นความคิด (Idea) ความรับรู้ (Perception) และความจำ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549 : 95-96) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้หลายส่วน ดังนี้

- ส่วนที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของกระบวนการ หมายถึง ลำดับขั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความและเรื่องราวข่าวสารที่ผู้อ่านสามารถบอกความหมายได้
- ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาพัฒนาการ หมายถึง การสอนอ่านจะต้องเข้าใจหลักจิตวิทยาพัฒนาการทางภาษาของเด็กแต่ละวัย จัดสื่อการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของเด็ก
- ส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์ หมายถึง การสอนอ่านจะต้องเข้าใจเสียงฐานที่เกิดเสียงของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ เข้าใจหลักภาษาและการใช้ภาษา เพื่อนำหลักการเหล่านั้นมาสอนอ่านและเข้าใจความหมายได้ถูกต้อง
- ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาทางการศึกษา หมายถึง การนำหลักจิตวิทยามาใช้ทางการศึกษา เช่น ความพร้อมของการอ่าน ความสนใจ แรงจูงใจ การเสริมแรง และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการพิจารณาการจัดกิจกรรมการอ่าน
- ส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิชาการศึกษา หมายถึง การรู้จักเลือกวิธีสอนอ่านที่เหมาะสมกับวัย และระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามขั้นพัฒนาการ เพื่อให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่าน
- ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาด้านการจำและการลืม หมายถึง การที่ผู้อ่านสามารถจำเรื่องและเก็บไว้ในสมอง ถ้ามีโอกาสเล่าให้ผู้อื่นฟังก็สามารถเล่าได้ถูกต้อง แต่การที่ผู้อ่านจะจำข้อความที่อ่านได้ก็จะต้องเข้าใจความหมายของคำ รู้หน้าที่ของคำ อีกทั้งสามารถแยกพยัญชนะ สระ ตัวสะกดและวรรณยุกต์ ออกจากกันได้ อีกประการหนึ่งการที่ผู้อ่านจะจำเรื่องได้มากหรือน้อยนั้นยังขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้อ่านที่มีต่อเรื่องนั้นอีกด้วย

สรุปความหมายของการอ่าน หมายถึง การเข้าใจความหมายของคำ ประโยค ข้อความ และเรื่องที่อ่าน และเรื่องที่อ่านมีความสำคัญต่อประเทศชาติและพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้า ผู้ที่อ่านมากนอกจากได้รับความรู้อย่างกว้างขวางแล้ว ยังทำให้ผ่อนคลายความเครียดซึ่งเป็นประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านนั่นเอง

สรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวหนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำ ที่ใช้สื่อความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ให้เข้าใจตรงกันและผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้นๆ ไปใช้ประโยชน์ได้

2.2 ความสำคัญของการอ่าน

วรรณิ โสมประยูร (2544 : 121-123) ได้อธิบายถึงความสำคัญของการอ่านหนังสือ มีผลต่อผู้อ่าน 2 ประการ คือ ประการแรก อ่านแล้วได้ “อรรถ” ประการที่สอง อ่านแล้วได้ “รส” ถ้าผู้อ่านสำนึกอยู่ตลอดเวลาถึงผลสำคัญของสองประการนี้ ย่อมจะได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่จากหนังสือตรงตามเจตนารมณ์ของผู้เขียนเสมอ การอ่านมีความสำคัญต่อทุกคนทุกเพศทุกวัยและทุกสาขาอาชีพ ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

2.2.1 การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ ผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาการต่างๆ เพื่อให้ตนเองได้รับความรู้และประสบการณ์ตามที่ต้องการ

2.2.2 ในชีวิตประจำวันโดยทั่วไป คนเราต้องอาศัยการอ่านติดต่อสื่อสาร เพื่อทำความเข้าใจกับบุคคลอื่นร่วมไปกับทักษะการฟัง การพูด การเขียน ทั้งในด้านการกิจส่วนตัวและการประกอบอาชีพการงานต่างๆ ในสังคม

2.2.3 การอ่านสามารถช่วยให้บุคคลสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากสิ่งที่อ่านไปปรับปรุง และพัฒนาอาชีพหรือธุรกิจการงานที่ตัวเองกระทำอยู่ให้เจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จได้ในที่สุด

2.2.4 การอ่านสามารถสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลในด้านต่างๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น ช่วยให้ความมั่นคงปลอดภัย ช่วยให้ได้ประสบการณ์ใหม่ ช่วยให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ช่วยให้มีเกียรติยศและชื่อเสียง ฯลฯ

2.2.5 การอ่านทั้งหลายจะส่งเสริมให้บุคคลได้ขยายความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้นอย่างลึกซึ้งและกว้างขวาง ทำให้เป็นผู้รอบรู้ เกิดความมั่นใจในการพูดปราศรัย การบรรยายหรืออภิปรายปัญหาต่างๆ นับว่าเป็นการเพิ่มบุคลิกภาพและความน่าเชื่อถือให้แก่ตัวเอง

2.2.6 การอ่านหนังสือหรือสิ่งพิมพ์หลายชนิดนับว่าเป็นกิจกรรมนันทนาการที่น่าสนใจมาก เช่น อ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร นวนิยาย การ์ตูน ฯลฯ เป็นการช่วยให้บุคคลรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนานได้เป็นอย่างดี

2.2.7 การอ่านเรื่องราวต่างๆ ในอดีต เช่น อ่านศิลาจารึก ประวัติศาสตร์เอกสารสำคัญวรรณคดี ฯลฯ จะช่วยให้อนุชนรุ่นหลังรู้จักอนุรักษมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยเอาไว้และสามารถพัฒนาให้เจริญรุ่งเรืองต่อไปได้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543 : 2) ได้อธิบายความสำคัญของการอ่านว่าการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ การรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้อง จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนอ่านอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี ทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญและความรู้กว้างขวางด้วย ดังนั้นการที่นักเรียนจะเป็นผู้อ่านที่ดีจึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่ครูเป็นผู้จัดเตรียมให้ อีกทั้งยังต้องผสมผสานกับความสนใจของผู้อ่าน เพื่อเป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้นักเรียนได้อ่านอย่างสม่ำเสมอ

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2545 : 2) ได้อธิบายความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตและช่วยสนองความอยากรู้อยากเห็นอันเป็นธรรมชาติของมนุษย์ได้ทุกเรื่อง ซึ่งมีอยู่ในทรัพยากรสารสนเทศทุกประการโดยเฉพาะความอยากรู้อยากเห็นข้อมูลข่าวสารต่างๆ

สรุปความสำคัญของการอ่านว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการแสวงหาความรู้ การเรียนรู้ และพัฒนาสติปัญญาของคนในสังคม พัฒนาไปสู่สิ่งที่ดีที่สุดในชีวิต

2.3 การอ่านสะกดคำ

หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (หน้า 22-25) ให้ความหมาย การอ่านสะกดคำ คือการอ่านโดยนำพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์และตัวสะกด มาประสมเป็นคำอ่าน ครูผู้สอนอ่านสะกดคำและนักเรียนผู้ฝึกอ่านจะต้องทราบวัตถุประสงค์และหลักการอ่านซึ่งเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกัน จะอ่านสะกดคำอย่างไร ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ว่าจะเน้นการออกเสียงคำหรือเน้นการเขียนคำ

การสอนอ่านสะกดคำ เป็นเครื่องมือของการสอนอ่านคำใหม่ต้องให้นักเรียนสังเกตรูปและเสียงของคำ เมื่อสะกดคำจนจำคำอ่านได้แล้วต่อไปก็ต้องใช้วิธีการสะกดคำนั้น ให้อ่านเป็นคำได้เลย จะทำให้นักเรียนอ่าน จับใจความและอ่านเรื่องราวได้เร็ว

1. ให้อ่านออกเสียงพยัญชนะก่อนเสมอ ไม่ว่าคำนั้นจะเขียนสระก่อนพยัญชนะหรือหลังพยัญชนะ แล้วต่อด้วยสระและวรรณยุกต์ตามลำดับ เช่น

กา สะกดว่า กอ-อา-กา

ไก่ สะกดว่า กอ-ไอ-ไก-ไม้เอก-ไก

หรือสะกดว่า กอ-ไอ-ไก-ไอ-เอก-ไก

2. ให้อ่านออกเสียงตามเสียงหรือรูปสระ แม้รูปสระนั้นใช้ตัวเขียนหลายตัว ไม่ก็สะกดรูปสระตามตัวเขียน เช่น

เปีย สะกดว่า ปอ-เอีย-เปีย

ไม่สะกดว่า ปอ-เอ-อี-ยอ-เปีย

(ถ้าเน้นออกเสียง)

ไม่สะกดว่า เอ-ปอ-อี-ยอ-เปีย

(ถ้าเน้นออกเสียง)

เกาะ สะกดว่า กอ-เอาะ-เกาะ

ไม่สะกดว่า กอ-เอ-อา-อะ-เกาะ

(ถ้าเน้นออกเสียง)

ไม่สะกดว่า เอ-กอ-อา-อะ-เกาะ

(ถ้าเน้นออกเสียง)

3. ให้อ่านออกเสียงสระ แม้สระจะเปลี่ยนรูป หรือลดรูปเมื่อมีตัวสะกด เช่น

วัน สะกดว่า วอ-อะ-นอ-วัน

จน สะกดว่า จอ-โอะ-นอ-จน

*อาจสะกดตามรูปที่เขียน ถ้าต้องการเน้นการเขียนดังนี้

วัน สะกดว่า วอ-ไม้หันอากาศ-นอ-วัน

จน สะกดว่า จอ-นอ-จน

4. ให้อ่านเสียงพยัญชนะประสม กรณีที่คำนั้นใช้พยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะประสม หรือที่เราเรียกว่า คำควบแท้ คำควบไม่แท้ เช่น

คลาย สะกดว่า คอ-ล่อ-คลอ-คลอ-อา-ยอ-คลาย

ทราย สะกดว่า ทอ-รอ-ซอ-ซอ-อา-ยอ-ซาย

จริง สะกดว่า จอ-รอ-จอ-จอ-รอ-อิ-งอ-จึง

*อาจสะกดตามรูปที่เขียน ถ้าต้องการเน้นการเขียนดังนี้

คลาย สะกดว่า คอ-ล่อ-อา-ยอ-คลาย

ทราย สะกดว่า หอ-รอ-อา-ยอ-ชาย

จริง สะกดว่า จอ-รอ-อิ-งอ-จึง

5.ให้อ่านเสียงพยัญชนะตัวที่สอง ตามเสียงพยัญชนะที่เป็นอักษรนำ กรณีที่เป็นคำอักษรนำ เช่น

หนา สะกดว่า หอ-นอ-หนอ-หนอ-อา-หนา

อย่า สะกดว่า ออ-ยอ-หยอ-หยอ-อา-หยา-ไม้เอก-อย่า

ตลาด สะกดว่า ตอ-ล่อ-ตล่อ (ตะ-หล่อ)-ตล่อ (ตะ-หล่อ)-อา-ดอ-ตลาด (ตะ-หลาด)

หรือสะกดว่า ตะ-หล่อ-อา-ดอ-ตลาด

*อาจสะกดตามรูปที่เขียน ถ้าต้องการเน้นการเขียน

หนา สะกดว่า หอ-นอ-อา-หนา

อย่า สะกดว่า ออ-ยอ-อา-หยา-ไม้เอก-อย่า

ตลาด สะกดว่า ตอ-ล่อ-อา-ดอ-ตลาด (ตะหลาด)

6. คำที่มีลักษณะต่อไปนี้ เช่น

6.1 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

6.2 คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต

6.3 คำที่มี รร

6.4 คำที่มีตัวอักษรไม่ออกเสียง

จะมีความซับซ้อนในการสอนสะกดคำตามเสียงของสระและพยัญชนะสะกดหรือตัวสะกดเมื่อสอนให้เข้าสู่สระ เสียงสระ เสียงพยัญชนะ สะกดต่างๆและเด็กอ่านได้ถูกต้องแล้วก็ควรให้สะกดตามการเขียนเพื่อจะได้เขียนได้ถูกต้อง เช่น

พลวัน อ่านว่า พัน-ละ-วัน สะกดตามการเขียนว่า

พ.พาน-ไม้หันอากาศ-ล.ลิง-ว.แหวน-ไม้หันอากาศ-น.หนู-พลวัน

กาญจน์ อ่านว่า กาน สะกดตามการเขียนว่า

ก.ไก่-สระอา-ญ.หญิง-จ.จาน-น.หนู-การันต์-กาญจน์

หรรษา อ่านว่า หัน-สา สะกดตามการเขียนว่า

ห.หีบ-ร หัน-ษ.ฤาษี-สระอา-หรรษา

กษัตริย์ อ่านว่า กะ-สัด สะกดตามการเขียนว่า

ก.ไก่-ษ.ฤาษี-ไม้หันอากาศ-ด.เต่า-ร.เรือ-สระอิ-ย.ยักษ์-การันต์-กษัตริย์

3. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ

3.1 ความหมายของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกมีความจำเป็นต่อการเรียนการสอนวิชาทักษะ การใช้แบบฝึกพัฒนาการเรียนการสอน จะช่วยให้ครูและนักเรียนพบข้อบกพร่องทางการเรียนการสอนและแก้ไขข้อบกพร่องนั้น มีผู้กล่าวถึงความหมายของแบบฝึกไว้ดังนี้

ไพฑูรย์ มูลดี (2546 : 48) ได้สรุปความหมายของแบบฝึกทักษะ คือชุดฝึกการเรียนรู้ที่ครูสร้างขึ้นให้นักเรียนได้ทบทวนเนื้อหาที่เรียนรู้อย่างมาแล้วเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และช่วยเพิ่มทักษะความชำนาญและฝึกกระบวนการคิดให้มากขึ้น ทั้งยังมีประโยชน์ในการลดภาระการสอนให้กับครูอีกทั้งพัฒนาความสามารถของผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นความก้าวหน้าจากผลการเรียนรู้ของตนเองได้

ฐานิยา อมรพลัง (2548 : 75) ได้สรุปถึงความหมายของแบบฝึกทักษะ คือ งานกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้นักเรียนได้ฝึกหัดกระทำ เพื่อทบทวนฝึกฝนเนื้อหาความรู้ต่างๆ ที่ได้เรียนไปแล้วให้เกิดความจำ จนสามารถปฏิบัติได้ด้วยความชำนาญ และให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

อกนิษฐ์ กรไกร (2549 : 18) ได้สรุปความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึกทักษะหมายถึง สื่อที่สร้างขึ้นเพื่อเสริมสร้างทักษะให้แก่ นักเรียน มีลักษณะเป็นแบบฝึกหัดที่มีกิจกรรมให้นักเรียนทำโดยมีการทบทวนสิ่งที่เรียนผ่านมาแล้วจากบทเรียน ให้เกิดความเข้าใจและเป็นการฝึกทักษะ และแก้ไขในจุดบกพร่องเพื่อให้ นักเรียนได้มีความสามารถและศักยภาพยิ่งขึ้นเข้าใจบทเรียนดีขึ้น

พินิจ จันทรชัย (2546 : 90) กล่าวถึงแบบฝึกทักษะว่า หมายถึง งาน กิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูผู้สอนจัดให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติเพื่อทบทวนความรู้ที่เรียนมาแล้วนำมาปรับประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

จากความหมายของแบบฝึกดังกล่าว สรุปได้ว่า แบบฝึก หมายถึง สิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อเสริมสร้างทักษะให้แก่ นักเรียน มีลักษณะเป็นแบบฝึกหัดให้นักเรียนได้กระทำกิจกรรมโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนให้ดีขึ้น

3.2 ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550 : 53) ได้สรุปความสำคัญของแบบฝึกทักษะว่าแบบฝึกทักษะมีความสำคัญต่อผู้เรียนไม่น้อย ในการที่จะช่วยส่งเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้เร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้นทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

คมขำ แสนกล้า (2547 : 32) ได้สรุปความสำคัญของแบบฝึกว่า แบบฝึกทักษะเป็นส่วนสำคัญในการเรียนการสอน เพราะถ้าขาดแบบฝึกทักษะเพื่อใช้ในการฝึกฝนทักษะความรู้ต่างๆ หลังจากเรียนไปแล้ว เด็กก็อาจจะลืมเลือนความรู้ที่เรียนไปได้ ซึ่งอาจส่งผลให้นักเรียนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

3.3 ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี

ฐานิยา อมรพลัง (2548 : 78) ได้เสนอลักษณะที่ดีของแบบฝึก คือ แบบฝึกที่เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก มีรูปภาพประกอบ มีรูปแบบน่าสนใจ หลากหลายรูปแบบ โดยอาศัยหลักจิตวิทยาในการจัดกิจกรรมหรือจัดแบบฝึกให้สนุก ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัย และ ระดับชั้นของนักเรียน มีคำสั่ง คำชี้แจงสั้น ชัดเจน เข้าใจง่าย มีตัวอย่างประกอบ มีการจัดกิจกรรม การฝึกที่เร้าความสนใจ และแบบฝึกนั้นควรทันสมัยอยู่เสมอ

วรรณภา ไชยวรรณ (2549 : 43) ได้อธิบายถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดี คือ ควรมีความหลากหลายรูปแบบ เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย และต้องมีลักษณะที่เร้า ยั่ว จูงใจ ได้ให้คิดพิจารณา ได้ศึกษาค้นคว้าจน

เกิดความรู้ ความเข้าใจทักษะ แบบฝึกควรมีภาพดึงดูดความสนใจเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ มีเนื้อหาพอเหมาะ

สรุปได้ว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดีนั้นต้องใช้ภาษาให้เหมาะสมกับนักเรียนตลอดจนคำนึงถึงจิตวิทยาเกี่ยวกับสิ่งเร้าและการตอบสนองพัฒนาการของเด็ก และลำดับขั้นของการเรียน นอกจากนั้นจะต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับวัย และความสามารถของเด็กซึ่งแบบฝึกจะประกอบด้วยคำชี้แจงและตัวอย่างสั้น ๆ ที่จะทำให้เด็กเข้าใจง่าย ใช้เวลาเหมาะสมและมีลักษณะที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนไปแล้ว นอกจากนี้แบบฝึกควรมีหลายแบบเพื่อสร้างความสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ

3.4 หลักการสร้างแบบฝึกทักษะ

วรนาถ พวงสุวรรณ (2518 : 34 – 37) ได้ให้หลักการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะไว้ดังนี้

1. ตั้งจุดประสงค์
2. ศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหา
3. ชั้นต่าง ๆ ในการสร้าง
 - 3.1 ศึกษาปัญหาในการเรียนการสอน
 - 3.2 ศึกษาหลักจิตวิทยาของเด็กและจิตวิทยาการเรียนการสอน
 - 3.3 ศึกษาเนื้อหาวิชา
 - 3.4 ศึกษาลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะ
 - 3.5 วางโครงเรื่องและกำหนดรูปแบบให้สัมพันธ์กับโครงเรื่อง
 - 3.6 เลือกเนื้อหาต่าง ๆ ที่เหมาะสมมาบรรจุในแบบฝึกเสริมทักษะให้ครบตามที่กำหนด

เกสร รอดเดช (2522 : 36 – 37) ได้เสนอแนะแนวทางในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะดังนี้

1. สร้างแบบฝึกเสริมทักษะให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน คือ ไม่ง่ายไม่ยากจนเกินไป
2. เรียงลำดับแบบฝึกเสริมทักษะจากง่ายไปหายาก โดยเริ่มจากการฝึกออกเสียงเป็นพยางค์ คำ วลี ประโยค และคำประพันธ์
3. แบบฝึกเสริมทักษะบางแบบควรใช้ภาพประกอบ เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการฝึก และจะช่วยย่นย่อให้ติดตามต่อไปตามหลักของการจูงใจ
4. แบบฝึกเสริมทักษะที่สร้างขึ้นเป็นแบบฝึกสั้น ๆ ง่าย ๆ ใช้เวลาในการฝึกประมาณ 30 ถึง 45 นาที
5. เพื่อป้องกันความเบื่อหน่าย แบบฝึกต้องมีลักษณะต่าง ๆ เช่น ประสมคำจากภาพ เล่นกับบัตรภาพ เติมคำลงในช่องว่าง อ่านคำประพันธ์ ฝึกร้องเพลง และใช้เกมต่าง ๆ ประกอบ

จากแนวคิดข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะควรมีหลักในการสร้างดังนี้

1. ตั้งจุดประสงค์ในการฝึกที่ต้องการฝึกเสริมทักษะใด ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อะไร
2. ต้องคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ แรงจูงใจของนักเรียน
3. เรียงลำดับแบบฝึกเสริมทักษะจากง่ายไปหายาก
4. แบบฝึกเสริมทักษะควรมีหลายรูปแบบ หลายลักษณะ เพื่อดึงใจในการทำ
5. ควรมีการทดลองใช้เพื่อหาข้อบกพร่องต่าง ๆ ก่อนนำไปใช้จริง

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ลุนา ศรีฤตา (2553 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 ซึ่งผลที่เกิดกับนักเรียนหลังการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 พบว่านักเรียนมีทักษะการอ่านและเขียนดีขึ้น ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานสูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 86.47

ไพรินทร์ พึ่งพงษ์ (2556 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนสะกดคำที่มีสระประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ยุทธวิธีพหุปัญญา แผนผังความคิดและแบบฝึกเสริมทักษะ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนสะกดคำ ที่มีสระประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ยุทธวิธีพหุปัญญา แผนผังความคิดและแบบฝึกเสริมทักษะ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ยุทธวิธีพหุปัญญา แผนผังความคิดและแบบฝึกเสริมทักษะ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ห้องลีลาวดี โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ภาควิชาที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียน 33 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างง่าย กำหนดระยะเวลาในการทดลอง 16 คาบ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีสระประสมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ยุทธวิธีพหุปัญญา แผนผังความคิดและแบบฝึกเสริมทักษะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 2) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ยุทธวิธีพหุปัญญา แผนผังความคิดและแบบฝึกเสริมทักษะมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

กฤษณา อีระเชาวพัฒน์ (2557 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกการอ่านสะกดคำ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ภาควิชาที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โดยใช้ นักเรียนจำนวนทั้งหมด 7 คน โดยใช้แบบฝึกการอ่านสะกดคำ จำนวน 5 ชุดกิจกรรม โดยบันทึกคะแนนเป็นตารางและสรุปผลการเปรียบเทียบการอ่าน และสะกดคำเป็นความเรียงผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ปรากฏว่าการใช้แบบฝึกการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนสามารถอ่านและทำแบบสะกดคำได้ดีขึ้น คิดค่าเฉลี่ยได้เป็นร้อยละ 62.57

สุภาพร อักษรพิสุทธิกุล (2558 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/9 ด้วยนิทาน จำนวนนักเรียน 4 คน ในโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมจากผล การทำแบบทดสอบหลังเรียนแสดงให้เห็นว่า นักเรียนคนที่ 1 สามารถทำแบบทดสอบได้ 10 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 100 นักเรียนคนที่ 2 ทำแบบทดสอบได้ 7 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 70 นักเรียนคนที่ 3 และ 4 ทำแบบทดสอบได้ 8 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 80

กรณิการ์ รินนายรักษ์ (2560 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านคำ และการสะกด คำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 15 เพื่อฝึกทักษะให้เด็กมีพื้นฐานการอ่านและ มีนิสัยรักการอ่านให้ดีขึ้น พบว่านักเรียนสามารถอ่านคำและประโยค ได้ดีมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงขึ้น อ่านได้คล่องแคล่ว มีความมั่นใจในการอ่านและการจดจำ และครูเป็นผู้ ชี้แนะ ครูให้นักเรียนได้ฝึกอ่านคำและประโยคที่นักเรียนยังอ่านไม่ได้ซ้ำ โดยให้กลับไปฝึกอ่านที่บ้านและให้ เพื่อนที่อ่านออกช่วยในการฝึกอ่านหลายๆครั้ง ผลที่ได้นักเรียนอ่านได้ถูกต้องผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่ครูกำหนด โดยอยู่ในระดับ ดีมาก 11 คน ระดับดี 8 ระดับพอใช้ 2 คน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ ที่มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็มกับจำนวนนักเรียนทั้งหมด กับจำนวนร้อยละ 80 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด 3) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562

โรงเรียนวัดสุวรรณนิมิต จังหวัดชุมพร โดยเสนอวิธีการศึกษาค้นคว้าตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ประชากร
2. แบบแผนการวิจัย
3. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
7. ระยะเวลาในการทดลอง

1. ประชากร

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสุวรรณนิมิต ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 คน

2. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยใช้แบบการวิจัยเชิงทดลอง แบบแผนที่มีกลุ่มเดียวที่มีการทดสอบก่อนและหลัง (One-Group Pretest-Posttest Design)

3. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง มีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. ทำการทดสอบการอ่าน โดยให้นักเรียนแต่ละคนอ่านสะกดคำจากบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 20 คำ และผู้วิจัยทำการบันทึกคะแนนที่นักเรียนแต่ละคนอ่านได้

2. ผู้วิจัยทำการทดลองใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น ในการจัดการเรียนการสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 6 คน โดยให้นักเรียนแต่ละคนฝึกอ่านสะกดคำจากแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ จำนวน 10 คำในการเรียนวิชาภาษาไทย ให้นักเรียนฝึกอ่านเป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์

3. เมื่อทำการฝึกอ่านสะกดคำครบตามระยะเวลา 6 สัปดาห์แล้ว ให้นักเรียนแต่ละคนอ่านสะกดคำจากบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 20 คำอีกครั้ง และผู้วิจัยทำการบันทึกคะแนนที่นักเรียนแต่ละคนอ่านได้

4. นำผลการทดสอบการอ่านสะกดคำของนักเรียน ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ มาวิเคราะห์ผลการอ่านสะกดคำของนักเรียน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ
2. บัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
3. แบบบันทึกคะแนนการอ่านสะกดคำ

5. การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาผู้เรียนเป็นรายบุคคลเกี่ยวกับความรู้ขั้นพื้นฐานในการอ่านสะกดคำ โดยการทดสอบอ่านสะกดคำจากบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 20 คำ และทำการบันทึกผล

2. ประเมินการทดสอบอ่านคำพื้นฐานของนักเรียน โดยมีการให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมิน ดังนี้
คะแนน 18-20 ระดับ ดี คะแนน 10-17 ระดับ พอใช้ คะแนน 0-9 ระดับ ปรับปรุง

3. ศึกษาและทำความเข้าใจหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

4. รวบรวมคำพื้นฐาน จากบัญชีคำพื้นฐานมาเป็นแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ และสร้างแบบบันทึกคะแนนการอ่านสะกดคำ

5. ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ และแบบบันทึกคะแนนการอ่านสะกดคำ โดยผ่านกระบวนการตรวจสอบความเป็นปรนัยโดยผู้เชี่ยวชาญ (ครูพี่เลี้ยง)

6. ปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่องของแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ และแบบบันทึกคะแนนการอ่านสะกดคำ

7. นำแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ และแบบบันทึกคะแนนการอ่านสะกดคำไปใช้จริงกับกลุ่มทดลอง

6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลคะแนนที่ได้จากแบบบันทึกคะแนนการอ่านสะกดคำ มาวิเคราะห์ผลการทดลอง โดยการนำคะแนนที่ได้มาคิดคำนวณร้อยละ หาค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน คำนวณดัชนีประสิทธิผล เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการทดลอง ดังนี้

สถิติพื้นฐาน

ค่าร้อยละ

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{ตัวเลขที่ต้องการเปรียบเทียบ} \times 100}{\text{จำนวนเต็ม}}$$

ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

$\sum x$ คือ ผลบวกของข้อมูลทุกค่า

n คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$)

$$S.D. = \frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}$$

เมื่อ $S.D.$ คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

x คือ ข้อมูล (ตัวที่ 1, 2, 3..., n)

$\sum x$ คือ ผลรวมของข้อมูลทุกค่า

n คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

ค่าดัชนีประสิทธิผล ($E.I$)

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน} - \text{คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน}}{\text{คะแนนเต็มหลังเรียน} - \text{คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน}}$$

การทดสอบสมมติฐาน

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2$$

$$H_1 : \mu_1 < \mu_2$$

สถิติที่ใช้ใน

t-test dependent samples

สูตร $t = \frac{\bar{d} - 0}{s_{\bar{d}}}$

เมื่อ t คือ ค่าสถิติทดสอบ

$\bar{d}$ คือ ค่าเฉลี่ยของคะแนนวัดก่อนลบด้วยคะแนนวัดหลัง

$s_{\bar{d}}$ คือ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

โดยที่ $s_{\bar{d}} = \sqrt{\frac{S_d^2}{n}}$
 $S_d^2 = \frac{n \sum d^2 - (\sum d)^2}{n(n-1)}$

เมื่อ d คือ ของคะแนนก่อนเรียนลบด้วยคะแนนหลังเรียน

n คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

7. ระยะเวลาในการทดลอง

ใช้ระยะเวลาในการทดลอง ตั้งแต่ 24 มิถุนายน 2562 – 2 สิงหาคม 2562 รวมระยะเวลา 6 สัปดาห์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิจัยเรื่อง ผลของการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสุวรรณนิมิต ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 4.1 ผลการทดสอบอ่านสะกดคำ ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสุวรรณนิมิต ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 คน

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	ก่อนเรียน (เต็ม 20 คะแนน)	ร้อยละของ คะแนน เต็ม	หลังเรียน (เต็ม 20 คะแนน)	ร้อยละของ คะแนน เต็ม
1	เด็กชายพิสิทธิ์พงษ์ สอนทุ่งใน	18	90	18	90
2	เด็กชายธนกฤต จินศรีคง	18	90	19	95
3	เด็กหญิงศศิภา เมืองแทน	9	45	12	60
4	เด็กหญิงนพพรช แท่นทอง	19	95	20	100
5	เด็กหญิงปาวารินทร์ เครือจันทร์	14	70	18	90
6	เด็กชายจิตติพันธ์ ย้อยพระจันทร์	12	60	17	85
รวม		90	450	104	520
ร้อยละ		75	375	86.67	433.33

จากตารางที่ 4.1 พบว่า จากการทดสอบอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 6 คน คะแนนเต็ม 20 คะแนน ก่อนใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ นักเรียนได้คะแนนร้อยละ 75 ของคะแนนเต็มรวมของจำนวนนักเรียนทั้งหมด และหลังใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ นักเรียนได้คะแนนร้อยละ 86.67 ของคะแนนเต็มรวมของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

ผลการทดสอบก่อนใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด และผลการทดสอบหลังใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการทดสอบค่าที และค่าดัชนีประสิทธิผล เพื่อเปรียบเทียบคะแนนการอ่านสะกดคำ ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ประชากร	N	คะแนนเต็ม	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t
			$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	6	20	15.00	4.00	17.33	2.80	-2.91

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า จากการทดสอบอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 6 คน คะแนนเต็ม 20 คะแนน ผลการทดสอบก่อนใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 15.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.00 ผลการทดสอบหลังใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.80 หาค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ ได้เท่ากับ 0.47 และเมื่อเปรียบเทียบค่า t ที่คำนวณได้กับค่าวิกฤตที่ได้จากการเปิดตาราง t ที่ $\alpha = 0.05$ ค่า $df = 5$ เปิดตาราง t แบบ one-tail ได้ค่าวิกฤต $t = -2.015$ ผลการตัดสินใจ คือ ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 เนื่องจากค่า t ที่คำนวณได้ตกอยู่ในพื้นที่วิกฤต (เขตปฏิเสธ H_0) จึงสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยหลังใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ ที่มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม กับจำนวนนักเรียนทั้งหมด กับจำนวนร้อยละ 80 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด 3) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสุวรรณนิมิต ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 คน และผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จากผลคะแนนการทดสอบอ่านสะกดคำ ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ มาวิเคราะห์หาค่าสถิติโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทำการทดสอบค่าที ชนิดกลุ่มเดียว เก็บคะแนนก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ คำนวณค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ และเปรียบเทียบผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ ที่มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม กับจำนวนนักเรียนทั้งหมด กับจำนวนร้อยละ 80 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะได้ ดังนี้

1. สรุปผล

จากการดำเนินการวิจัย เรื่องผลของการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสุวรรณนิมิต ซึ่งมีประชากรจำนวน 6 คน ด้วยการทดสอบอ่านสะกดคำ โดยให้นักเรียนแต่ละคนอ่านสะกดคำจากบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 20 คำ และผู้วิจัยทำการบันทึกคะแนนที่นักเรียนแต่ละคนอ่านได้ ผลการทดสอบก่อนใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 15.00 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.00 ได้คะแนนร้อยละ 75 ของคะแนนเต็มรวมของจำนวนนักเรียนทั้งหมด และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด แสดงว่านักเรียนยังขาดทักษะการอ่านสะกดคำ จึงไม่สามารถอ่านคำได้ถูกต้องและแม่นยำ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนกับนักเรียน โดยให้นักเรียนแต่ละคนฝึกอ่านสะกดคำจากแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ จำนวน 10 คำต่อ 1 คาบเรียนวิชาภาษาไทย ฝึกอ่านเป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ เมื่อครบตามระยะเวลา 6 สัปดาห์แล้ว ให้นักเรียนแต่ละคนทดสอบอ่านสะกดคำจากบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 20 คำอีกครั้ง และผู้วิจัยทำการบันทึก

คะแนนที่นักเรียนแต่ละคนอ่านได้ ซึ่งผลจากการทดสอบอ่านสะกดคำหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.33 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.80 ได้คะแนนร้อยละ 86.67 ของคะแนนเต็มรวมของจำนวนนักเรียนทั้งหมด และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ เท่ากับ 0.47 นั่นคือ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. อภิปรายผล

จากการเปรียบเทียบคะแนนการอ่านสะกดคำ ก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ แสดงว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานที่ตั้งไว้ อีกทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรณิการ์ รินนายรักษ์ (2560 : บทคัดย่อ) แสดงให้เห็นว่าการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำนี้สามารถช่วยแก้ปัญหาการในเรื่องการอ่านสะกดคำและการขาดทักษะทางการอ่านได้ เพราะการฝึกทักษะการอ่านต้องอาศัยการฝึกฝน และการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำนี้ จะช่วยให้นักเรียนได้ทบทวนเนื้อหาที่เรียนรู้อย่างดี เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ ช่วยเพิ่มทักษะความชำนาญ ฝึกกระบวนการคิดให้มากขึ้น และเป็นการฝึกฝนในสิ่งที่นักเรียนยังบกพร่องอยู่ ให้เกิดการพัฒนาขึ้นตามความสามารถของนักเรียนแต่ละบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ข้อเสนอแนะ

1. แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถนำไปใช้สอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่มีปัญหาเรื่องการอ่านสะกดคำได้
2. ควรมีการปรับปรุงพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำของแต่ละชุด ให้มีความหลากหลายสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของผู้ที่จะนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- เกสร รองเดช. (2522). **การสร้างแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมการออกเสียงพยัญชนะ ง ฟ ฝ คว และ ปว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดนครศรีธรรมราช**. (วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์). ถ่ายเอกสาร
- กรณิการ์ รินนายรักษ์. (2560). **การพัฒนาทักษะการอ่านคำ และการสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3**. สืบค้นเมื่อ 11 กุมภาพันธ์ 2562.
- กฤษณา ธีระเชาวพัฒน์. (2557). **การพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกการอ่านสะกดคำ**. [เว็บไซต์]. สืบค้นจาก
http://swis.acp.ac.th/html_edu/acp/temp_research/329.pdf
- คมขำ แสงกล้า. (2547). **การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. (การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม.
มหาสารคาม, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- ฉวีลักษณ์ บุญกาญจน์. (2547). **จิตวิทยาการอ่าน**. กรุงเทพฯ: บริษัท 21 เซ็นจูรีจำกัด.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2545). **การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน**(พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ :
โสภณการพิมพ์.
- ฐานิยา อมรพลัง. (2548). **การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้หลักภาษาไทย เรื่อง ไตรยางศ์ ด้วยแบบฝึกเกมและเพลงสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**. (การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม.
มหาสารคาม, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- นิรันดร์ สุขปรีดี. (2540). **การศึกษาอัตราความเร็วและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา**. (ปริญญานิพนธ์กศ.ม. มหาสารคาม,
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- ประทีป วาทิกทินกร. (2542). **ร้อยกรอง**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พินิจ จันทรชัย. (2546). **การสร้างหนังสือและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง บุญผะเหวดร้อยเอ็ด**.
(วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- ไพฑูริย์ มุลดี. (2546). **การพัฒนาแผนและแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2**. (การศึกษาค้นคว้าอิสระ
กศ.ม. มหาสารคาม, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ไพรินทร์ พึ่งพงษ์. (2556). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนสะกดคำที่มีสระประสม
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ยุทธวิธีพหุปัญญา แผนผังความคิดและแบบฝึก
เสริมทักษะ. [เว็บไซต์]. สืบค้นจาก
http://www.thapra.lib.su.ac.th/objects/thesis/fulltext/snamcn/Pairin_Pungpong/fulltext.pdf
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2531 (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
อักษรเจริญทัศน์.
- เรวดี อาษานาม. (2537). พฤติกรรมการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. มหาสารคาม : ภาควิชา
หลักสูตรและการสอนสถาบันราชภัฏมหาสารคาม.
- ลUNA ศรีกฤตา. (2553). รายงานการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึก
ทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2553.
[เว็บไซต์]. สืบค้นจาก http://www.banhuakhua.ac.th/banhuakhua/file_editor/luna.pdf
- วรรณภา ไชยวรรณ. (2549). การพัฒนาแผนการอ่านภาษาไทย เรื่อง อักษรควบและอักษรนำ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. (การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม, มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม).
- วรรณิ โสมประยูร. (2544). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). นวัตกรรมตามแนวคิด Backward Design. ภาควิชาหลักสูตรและ
การสอน : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วรนาถ พ่วงสุวรรณ. (2518). การสร้างแบบฝึกการผันวรรณยุกต์ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.
(วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2543). หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช.
- สุภาพร อักษรพิสุทธิกุล. (2558). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
1/9 ด้วยนิทาน.[เว็บไซต์]. สืบค้นจาก
http://swis.acp.ac.th/html_edu/acp/temp_research/837.pdf
- สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). ผลงานทางวิชาการสู่...การเลื่อนวิทยฐานะ.
กรุงเทพฯ : อี เค บุคส์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. คู่มือการเรียนรู้ด้วยตนเองสำหรับครูกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย การสอนอ่านแบบแจกลูกสะกดคำระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ – ๓. กรุงเทพฯ : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

อกนิษฐ์ กรไกร. (2549). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ ภาพยนตร์ 11 ด้วยแบบฝึกทักษะ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co – op และแบบเดี่ยว.
(วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).

ภาคผนวก

แบบบันทึกคะแนนการอ่านสะกดคำ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสุวรรณนิมิต

ครั้งที่.....

ที่	ชื่อ - สกุล	ข้อที่																				รวม	ระดับ
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20		
1	ด.ช.พิสิทธิ์พงษ์ สอนทุ่งใน																						
2	ด.ช.ธนกฤต จินศรีคง																						
3	ด.ญ.ศศิภา เมืองแทน																						
4	ด.ญ.นพพรรัช แท่นทอง																						
5	ด.ญ.ปภาวรินทร์ เครือจันทร์																						
6	ด.ช.จิตติพันธ์ ย้อยพระจันทร์																						

เกณฑ์ระดับคะแนน

คะแนน 18-20 ระดับ ดี คะแนน 10-17 ระดับ พอใช้ คะแนน 0-9 ระดับ ปรับปรุง

แบบฝึกอ่าน 1

ก๊อ^น ซ๊อ^น ร๊อ^น ค๊อ^น

ก๊าง^น ซ๊าง^น ห๊าง^น ช๊าง^น

ก๊อม^น ย๊อม^น ล๊อม^น ส๊อม^น

ร๊อย^น น๊อย^น ซ๊อย^น ย๊อย^น

แบบฝึกอ่าน 2

ก๋อ^กน ช๋อ^ชน ฟ๋อ^ฟน ค๋อ^คน

ก่า^กง ข่า^ขง ห่า^หง ช่า^ชง

อ่า^อน ถ่า^ถน ห่า^หน ว่า^วน

ข่า^ขว ว่า^วว ขั่น^ขน ลั่น^ลน

แบบฝึกอ่าน 3

ต่าย ก้าว แก้ว แล้วย

ต่าย ข่าย เกี้ยว เหยี้ยว

ป้อง แข่ง คอย คิว

หิว ง่าย ช่วย ด้วย

ซ็อน ซ็อน ซ็อม ซัย

เดียว เดียว เกียว เหียว

ต๋อย ต๋อง ต๋อง ต้ง

ต่าง ต๋น ต้ม ตัน

ต๋น

ต๋ม

ต๋ม

ต๋ง

ถว๋ย

ทว๋ม

ทง

ทง

เทย๋ง

เทย๋ว

น๋อง

น๋ง

น๋น

น๋น

น๋ม

น๋ง

แบบฝึกอ่าน 6

โน่น	โน้น	บัว	บ่อน
บ่อย	บาย	bung	กิ่ง
ป่วย	ปิ่น	ปึง	ปุย
ปุย	แป้ง	ผ่าน	ฝาย

แบบฝึกอ่าน 7

ร้าน ร้าย เรือง เรื่อย

ล้าง ล้าง ลิน เล่น

เล่ม เลี้ยง เลี้ยว เลื่อย

เลี้ยง แล้ว ว้าง วาน

ตัวอย่างบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
๑.	ก็	๒๐.	กะ	๓๙.	เก้ง	๕๘.	ขวา
๒.	กบ	๒๑.	กะทิ	๔๐.	เก็บ	๕๙.	ขอ
๓.	กระจก	๒๒.	กะละมัง	๔๑.	เกม	๖๐.	ของ
๔.	กระจุย	๒๓.	กั๊ด	๔๒.	เกเร	๖๑.	ขัง
๕.	กระดิ่ง	๒๔.	กั๊น	๔๓.	เกลื้อ	๖๒.	ชั้น
๖.	กระดุม	๒๕.	กั๊บ	๔๔.	เก๊าอี้	๖๓.	ขวด
๗.	กระโดด	๒๖.	กา	๔๕.	เกาะ	๖๔.	ขับ
๘.	กระต่าย	๒๗.	ทาง	๔๖.	เกิด	๖๕.	ขา (น)
๙.	กระถิน	๒๘.	ทางเกว	๔๗.	เกี้ยว	๖๖.	ข้า
๑๐.	กระเทียม	๒๙.	กาแฟ	๔๘.	แก	๖๗.	ข้า
๑๑.	กระเป๋อง	๓๐.	กาย	๔๙.	แก่	๖๘.	ข้า้ง
๑๒.	กระป๋อง	๓๑.	กั๊ว	๕๐.	แกง	๖๙.	ขาด
๑๓.	กระเป่า	๓๒.	กำเนิด	๕๑.	แก้ว	๗๐.	ข้า้ม
๑๔.	กระโปรง	๓๓.	กำลัง	๕๒.	แกะ	๗๑.	ขาย
๑๕.	กระรอก	๓๔.	กิน	๕๓.	ไก่อี้	๗๒.	ขาว
๑๖.	กลัว	๓๕.	ก็	๕๔.	ไก่อี้	๗๓.	ข้า่ว
๑๗.	กว่า	๓๖.	กั๊ง	๕๕.	ไก่อี้	๗๔.	ข้า่ว
๑๘.	กอด	๓๗.	กู	๕๖.	ขน	๗๕.	ชี้
๑๙.	ก่อน	๓๘.	เก๊	๕๗.	ขยะ	๗๖.	ชี้

ประวัติผู้วิจัย

ข้อมูลส่วนตัว

ชื่อ-สกุล	นางสาวอัจฉรา ศรีธารา
วัน เดือน ปีเกิด	3 เมษายน 2537
สถานที่เกิด	อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	54 หมู่ 6 ตำบลนากระตาม อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครูผู้ช่วย
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัดสุวรรณนิมิต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2554	จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จากโรงเรียนศรีราษฎร์ จังหวัดชุมพร
พ.ศ. 2559	จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จากมหาวิทยาลัยทักษิณ คณะวิทยาศาสตร์ สาขาคณิตศาสตร์
ปัจจุบัน	กำลังศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาวิชาชีพครู วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้